

Received:
2025-08-17
Revised:
2024-11-23
Accepted:
2024-12-27
Published:
2024-12-27

T
ISSN: 2538-1857
E-ISSN: 2645-5250

The Tension of Azerbaijan's Foreign Policy Towards Iran; Alignment Strategies

Rahmatollah Fallah¹ | Mohammad Reza Hedayati² | Hadi Tajik³ | Mahdi Firuzkuhi⁴

Abstract

The Republic of Azerbaijan is one of the important countries of the South Caucasus, which, due to its geopolitical-strategic codes, has been the center of attention of regional and international players since its independence. Culturally, historically, it has been defined in the orbit of inequality and even in some cases, it has been faced with a level of security tensions. The upcoming research, which is adopted from the doctoral thesis entitled "Adjusting strategies of the foreign policy of the Republic of Azerbaijan, towards the Republic of Iran", while examining the foundations and components affecting the strategies and approaches of the foreign policy of the Republic of Azerbaijan, with the method Qualitative research based on thematic analysis has investigated the sources of tension between the two countries and presented strategies in different fields. The interests of the two countries will lead and Azerbaijan's foreign policy will be aligned with Iran.

Keywords: Republic of Azerbaijan, Iran, foreign policy, alignment strategy

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

- Corresponding author: PhD student, Department of Regional Studies, Institute of International Studies, Imam Hossein University, Tehran, Iran
- Assistant Professor, Department of International Studies, Institute of International Studies, Imam Hossein University, Tehran, Iran
- Associate Professor, Department of International Studies, Institute of International Studies, Imam Hossein University, Tehran, Iran
- Associate Professor, Department of International Studies, Institute of International Studies, Imam Hossein University, Tehran, Iran

DOR: 20.1001.1.25381857.1403.17.65.1.2

Publisher: Imam Hussein University

This article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0).

© Authors

انگاره‌های تنشی سیاست خارجی جمهوری آذربایجان در قبال ج.ا.ایران؛ راهبردهای همسوساز

۶۵

سال هفدهم
زمستان ۱۴۰۳
صف: ۱۱-۳۷

مقاله پژوهشی

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۵/۲۷
تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۹/۰۳
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۱۰/۰۷
تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۱۰/۰۷

شایع: ۱۸۵۷-۲۵۳۸
الکترونیکی: ۵۲۰-۰۵۲۷

رحمت الله فلاح^۱ | محمد رضا هدایتی^۲ | هادی تاجیک^۳ | مهدی فیروزکوهی^۴

چکیده

جمهوری آذربایجان یکی از کشورهای مهم قفقاز جنوبی است که به دلیل دارا بودن کدهای ژئوپلیتیکی - راهبردی، از بد و استقلال در کانون توجه بازیگران منطقه‌ای و بین‌المللی قرار گرفته است. روابط این کشور با ج.ا.ایران، با وجود مؤلفه‌های مشترک مذهبی، فرهنگی، تاریخی، در مدار ناهم‌سویی تعریف شده و حتی در برخی مواقع، با سطحی از تنشی‌های امنیتی نیز مواجه گردیده است. مقاله پیش‌آمده که مستخرج از رساله دکتری با عنوان، «راهبردهای همسوساز سیاست خارجی جمهوری آذربایجان، در قبال ج.ا.ایران» می‌باشد، ضمن بررسی مبانی و مؤلفه‌های تأثیرگذار بر راهبردها و رویکردهای سیاست خارجی جمهوری آذربایجان، با روش تحقیق کیفی مبتنی بر تحلیل مضمون، منابع تنشی بین دو کشور را بررسی و راهبردهایی را در حوزه‌های مختلف ارائه کرده است. به نظر می‌رسد که اگر دستگاه‌های مربوط بتوانند موارد پیشنهادی را در دستورکار قرار دهند، نتیجه آن به «درهم تنیدگی» منافع دو کشور منجر و سیاست خارجی آذربایجان را در مدار همسوسازی با ج.ا.ایران قرار خواهد داد.

کلیدواژه‌ها: جمهوری آذربایجان، ایران، سیاست خارجی، راهبرد همسوسازی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

۱. نویسنده مسئول: دانشجوی دکتری، گروه مطالعات منطقه‌ای، پژوهشکده مطالعات بین‌المللی، دانشگاه جامع امام حسین^(ع)، تهران، ایران
Rfallah90@gmail.com

۲. استادیار، گروه مطالعات بین‌المللی، پژوهشکده مطالعات بین‌المللی، دانشگاه جامع امام حسین^(ع)، تهران، ایران

۳. دانشیار، گروه مطالعات بین‌المللی، پژوهشکده مطالعات بین‌المللی، دانشگاه جامع امام حسین^(ع)، تهران، ایران

۴. استادیار، گروه مطالعات بین‌المللی، پژوهشکده مطالعات بین‌المللی، دانشگاه جامع امام حسین^(ع)، تهران، ایران

DOR: 20.1001.1.25381857.1403.17.65.1.2

نویسنده‌گان

ناشر: دانشگاه جامع امام حسین (ع)

این مقاله تحت لیسانس آفرینشگی مردمی (Creative Commons License- CC BY) در دسترس شما قرار گرفته است.

مقدمه

جمهوری آذربایجان با ۸۶۶۰۰ کیلومترمربع وسعت و بیش از ۱۰ میلیون نفر جمعیت (که ۹۵ درصد آن مسلمان و نزدیک به ۸۰ درصد شیعه) از کشورهای مهم قفقاز جنوبی به شمار می‌رود و دارای کدهای ژئوپلیتیکی راهبردی در معادلات قفقاز جنوبی می‌باشد، به همین جهت از بد و استقلال (۱۹۹۱م) در کانون توجه بازیگران منطقه‌ای و بین‌المللی قرار گرفته است. کدهایی مانند؛ همسایگی با روسیه، واقع گردیدن در قسمت میانی دریای خزر، واقع شدن در امتداد قومی ج.ا.ایران، داشتن منابع غنی نفت و گاز، ظرفیت‌های ترانزیتی شمال - جنوب و شرق و غرب و درنهایت شیعه‌مذهب بودن و هم فرهنگ بودن با ج.ا.ایران، موجب آن شده است که هر کدام از بازیگران برای بهره‌مندی از کدهای مطلوب خود، چشم‌انداز و اهداف رقابت‌جویانه و حتی متعارضانه در محیط قفقاز جنوبی و به خصوص محیط آذربایجان طراحی نمایند.

پرسش راهبردی جمهوری آذربایجان در سه دهه اخیر (از سال ۱۹۹۱ تا ۲۰۲۰) اشغال شدن ۲۰ درصد از اراضی آن توسط ارمنستان بوده که به عنوان «مناقشه قره‌باغ» شناخته می‌شود. تا اینکه ارتش آذربایجان توانست در جنگ ۴۴ روزه مهرماه ۱۳۹۹ شمسی و نیز در عملیاتی با عنوان «مبارزه با تروریسم» در شهریورماه ۱۴۰۲ تمامیت ارضی خود را احیاء کند.

روابط جمهوری آذربایجان و جمهوری اسلامی ایران با وجود اشتراکات؛ تاریخی، مذهبی، مرزی و قومی - خویشاوندی، در مداری ناهمسو شکل گرفته است تا جائی که در روایت دو جانب، چندین بار فضای تنشی از سطح سیاسی عبور کرده و در سطح امنیتی - نظامی ظهور بروز داشته است. (2023 April 22 Iddon) به عبارتی با وجود اشتراکات فراوان و مهم در بین جمهوری آذربایجان و ج.ا.ایران، روایت دو کشور بیشتر بر مدار واگرایی می‌چرخد، این وضعیت، ضمن اینکه منافع ج.ا.ایران در آن کشور را با چالش مواجه می‌سازد در سیاست قفقازی ایران نیز موانع راهبردی ایجاد می‌کند؛ زیرا واقعیت‌های ژئوپلیتیکی مؤید آن است که بدون همسوسازی آذربایجان، بازیگری مؤثر در قفقاز جنوبی برای ج.ا.ایران بسیار دشوار می‌باشد. با این اوصاف مسئله اساسی در سیاست قفقازی ج.ا.ایران این است که چگونه می‌توان جمهوری آذربایجان را از کشور «ناهمسو» به کشور «همسو» با منافع ملی و منطقه‌ای ج.ا.ایران تبدیل کرد؟

چارچوب‌های مفهومی - نظری

در این قسمت ضمن بررسی چندین مفهوم نظری مهم و مرتبط با موضوع مقاله، به مؤلفه‌های تأثیرگذار در تصمیم‌گیری سیاست خارجی پرداخته خواهد شد.

اصول و مبانی ثابت سیاست خارجی

سیاست خارجی مرتبط با فعالیت‌های یک کشور در محیط خارجی و شرایط بین‌المللی است و شامل «تعیین و اجرای یک سلسله اهداف و منافع ملی است که در صحنه بین‌المللی از سوی دولت‌ها انجام می‌پذیرد و می‌تواند ابتکار عمل یک دولت و یا واکنش آن در مقابل کنش دیگر دولت‌ها باشد». (کریمی، ۱۴۰۰) تدوین و تبیین سیاست خارجی در هر کشوری حاصل متغیرهای متعددی همچون مبانی فکری، ماهیت نظام بین‌الملل، خصوصیات و نحوه نگرش هیأت حاکمه، توانائی‌های کشور، نیازهای عینی جامعه، متغیرهای جغرافیائی و فرهنگ سیاسی و راهبردی آن بوده و دیپلماسی یکی از ابزارهای دستیابی به اهداف سیاست خارجی در کنار ابزارهایی همچون ابزار سیاسی، اقتصادی و نظامی محسوب می‌شود. اصول، اهداف و مؤلفه‌های "سیاست خارجی" هر کشور تابعی از شرایط عینی (موقعیت جغرافیائی و ژئوپلیتیک، منابع قدرت مادی شامل جمعیت و سرزمین، قدرت نظامی، توانمندی اقتصادی و ...) و شرایط ذهنی و انتزاعی (ساختار نظام سیاسی، شخصیت و ذهنیت رهبران، ایدئولوژی و منابع قدرت نرم مانند فرهنگ) است و نظام سیاسی حاکم بر هر کشور متناسب با این عوامل عینی و مؤلفه‌های ذهنی مبادرت به تدوین اصول و اهداف و تعیین چارچوب سیاست خارجی خود می‌نماید که مختص و منحصر به آن کشور (دولت-ملت) است. به عبارتی کشورهای مختلف ارجحیت‌های راهبردی غالب¹ متفاوتی دارند که در تجارب اولیه کشور ریشه دارد و تالاندازهای تحت تأثیر منش ملی، ویژگی‌ها و خصوصیات شناختی، فرهنگی، سیاسی و فلسفی آن کشور و نخبگان آن قرار دارد. به گونه‌ای که متغیرهای عینی و غیرتاریخی مانند فناوری، قابلیت‌ها و توانایی‌های مادی در درجه دوم اهمیت قرار دارند. (دهقانی و فیروزآبادی، ۱۳۹۴: ۲۰۳) این ادراک و رویکرد بهنوعی فرهنگ راهبردی یک کشور را نیز شکل می‌دهد که در رویکردهای سیاست امنیتی و خارجی آن نقش اساسی و تعیین‌کننده دارد.

1. predominant

راهبرد و سیاست‌گذاری

واژه استراتژی^۱ که معادل فارسی آن راهبرد است، تعاریف متنوعی دارد. عناصر کلیدی آن ثابت است: راهبرد راهی است که ما را به هدف می‌رساند، مأموریت را محقق می‌سازد و به چشم انداز معنا می‌بخشد (حسن بیگی، ۱۳۹۰: ۴۸). راهبرد عبارت است از هنر هدایت جامع قدرت برای کنترل وضعیت‌ها و مناطق بهمنظور کسب اهداف، از این تعریف دیالکتیکی دیدن و کنترل محوری برداشت می‌گردد (انوری و دیگران، ۱۳۹۵: ۱۴۴) در تدوین استراتژی به کار کردهای مختلفی نیاز است که به مقتضای آن باید ساختارهای مناسب ایجاد کرد. به نظر کلارسون، در تدوین استراتژی واحد باید به موارد زیر توجه کرد: شناسایی تغییرات داخلی و محیطی، تعیین اهمیت تغییرات، ارزیابی سیاست‌های فعلی نظام، تعیین روند آتی تحولات، مدل‌سازی مفهومی برای ارزیابی داده‌های خام، تعیین نتایج بدیل، جهت‌گیری کلی نظام در قالب استراتژی جامع ملی (سیف‌زاده، ۱۳۷۸، ۲۸۵).

همسوسازی^۲

دانشنامه «وبستر» مفهوم همسویی را به طور کلی، به معنای نوعی تطابق، هم‌راستایی و هم‌سنخی در رفتارها، قوانین، نگرش‌ها جهت‌گیری‌ها می‌داند که می‌تواند در مورد پدیدهای مختلف به کار رود. (Webster's College Dictionary) یکی از این موارد مصداقی، همسویی در سیاست خارجی است که مدعای ما در این پژوهش می‌باشد فرهنگ لغات «لانگمن» نیز واژه همسویی را به عنوان ترتیب دادن چیزها به گونه‌ای که دریک خط و اینکه به صورت موازی با یکدیگر قرار گیرند تعریف کرده است. (فروزنده و احمدی، ۱۳۹۳: ۷) غالباً در عرصه نظام بین‌الملل کنونی، سیاست همسو شدن میان کشورها بر اساس دغدغه‌ها و نگرانی‌های مشترک خارجی آنها صورت می‌گیرد، هرچند ممکن است این بازیگران دارای تعارضات و اختلافات شدید سیاسی، ژئوپلیتیکی و ایدئولوژیکی در روابط دو جانبه داشته باشند. علی‌رغم این مدل شایع همسویی، نوع دیگری از این رفتار نیز وجود دارد که بیشتر مبتنی بر محرك‌ها و انگیزه‌های خودجوش داخلی است. این نوع همسویی در بین کشورهایی رواج پیدا می‌کند که دارای بیشترین زمینه‌ها، الگوها و رفتارهای متجانس سیاسی، اقتصادی، فرهنگی

1. Strategy
2. conformity

و... داخلی هستند نه اینکه صرفاً بر مبنای تهدیدات و نگرانی‌های مشترک خارجی دست به همسوی بزند. (ملکی، ۱۳۹۸) این وضعیت در روابط ایران و جمهوری آذربایجان زمینه‌وندی بالای دارد هرچند که در فضای کارکردگرایی، با مشکل مواجه بوده است.

متغیرهای مؤثر در تصمیم‌گیری سیاست خارجی

جیمز روزنا سیاست خارجی را با سه بخش کلی یا مفاهیم سه‌گانه؛ «سیاست خارجی به مثابه مجموعه جهت‌گیری‌ها» سیاست خارجی به عنوان تعهدات و برنامه‌ها برای اقدام و «سیاست خارجی به عنوان شکل رفتاری» مورد بررسی قرار می‌دهد. جوهره سیاست خارجی کنترل محیط خارجی است، چه به صورت حفظ امور مطلوب یا تغییر امور نامطلوب در این محیط و یا به صورت حفظ انطباق ضروری کشور در حدودی مقبول. (فرانکل، ۱۳۷۶: ۹۹) در تحلیل سیاست خارجی سیستم جامع و عمومی آزمون‌پذیری وجود ندارد و از تئوری‌های عمومی و قابل تعمیم تبعیت نمی‌شود به طور کلی تلاش‌های مربوط به تحلیل و تبیین سیاست خارجی را می‌توان از لحاظ متداول‌لوژیک تحت سه رهیافت زیر طبقه‌بندی نمود؛

رهیافت کلان؛ طرفداران این رهیافت با تکیه بر "سطح نظام بین‌الملل" بر این مدعای پامی فشارند که شاخصه رفتار کشورها تابع خروجی حاصل از شکل‌گیری در سطح کلان نظام است. (سیف زاده، ۱۳۷۵: ش: ۲۹۶)

رهیافت خرد؛ چگونه ماهیت داخلی واحدهای سیاسی بر رفتار و اقدامات خارجی آنها تأثیر می‌گذارد. (مشیرزاده، ۱۳۸۴) نویسنده‌گان در این رهیافت معتقدند که تفاوت رفتار خارجی دولت‌ها منبع از تاریخ، فرهنگ ملی، ایدئولوژی شخصیت تصمیم‌گیرندگان تعصبات، باورها و مقتضیات داخلی کشور می‌باشد. نظریه پردازان رهیافت خرد معتقدند که رفتار سیاست خارجی کشورها عمدتاً تابعی از عوامل و عناصر داخلی است پیروان رهیافت متداول‌لوژیک خرد به دو گروه عینی گرا و ذهنی گرا تقسیم می‌شوند. (سیف، زاده، همان: ۳۰۱)

رهیافت پیوستگی در سیاست خارجی؛ طرفداران این رهیافت در صدد تلفیق هر دو سطح تحلیل خرد و کلان جهت تحلیل سیاست خارجی می‌باشند. از دیدگاه جیمز روزنا مجموعه‌ای از فرایندهای سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و روانشناسی بر رفتار سیاست خارجی دولت‌ها تأثیر می‌گذارد این تأثیرات در جهت ایجاد محدودیت و یا افزایش توانمندی رفتار کنشگران می‌باشد

اما چگونگی چرایی و شرایط این تأثیرگذاری مشخص نیست. (Rosennu: ۱۹۷۱، ۹۶) در کل روزنا معتقد است که قبل از اتخاذ یک تصمیم و یک جهت‌گیری مشخص در عرصه سیاست‌گذاری خارجی، عوامل متعدد دخیل هستند که در نوع و جهت‌گیری آن کشور تأثیر دارند. این عوامل در چهار سطح (ارضی، متریالی، انسانی و غیرانسانی) قرار دارند که در درون این سطوح متغیرهای مهمی قرار دارند که پنج متغیر اصلی عبارت‌اند از: متغیر فردی، متغیر نقش، متغیر دیوانسالارانه، متغیر ملی و متغیر نظام گرایانه-سیستمی می‌باشد. (ibid) یکی از کشورهایی که می‌توان سیاست خارجی آن را بر اساس مدل پیش‌تئوری روزنا تحلیل کرد، جمهوری آذربایجان می‌باشد. البته باید توجه داشت که در کشورهایی که دموکراسی رشد مناسی نداشته باشد در آن صورت نقش «فرد» نسبت به سایر عوامل و متغیرها، مهم و قابل توجه می‌باشد (سلیمانی، ۱۳۹۵، ۶۴). در رویکرد سیاست خارجی آذربایجان همه متغیرهای مدل پیش‌تئوری روزنا به نحو بارزی دیده می‌شوند. به همین جهت در ماهیت شناسی رویکرد و تصمیم‌گیری سیاست خارجی این کشور علاوه بر بهره‌مندی از قالب‌های پنج‌گانه روزنا، در فضای راهبرد نویسی نیز، چارچوب‌های نظری روزنا قابل اعمال می‌باشد.

پیشینهٔ پژوهش

بررسی و ارزیابی‌های صورت گرفته از پژوهش‌های مختلفی که پیرامون «روابط ایران و جمهوری آذربایجان» در قالب‌های مقاله علمی-پژوهشی، کتاب و رساله‌های دکتری در ایران، جمهوری آذربایجان و سایر کشورها تألیف شده است، جمع‌بندی محتوای آنها را می‌توان در سه محور دسته‌بندی کرد.^۱

نخست، متنوی که با ماهیت توصیفی به عوامل همگرایی و واگرایی بین دو کشور پرداخته‌اند و منابع تنش را مورد بررسی قرار داده است اما معمولاً راهکار و راهبردهای اصولی و علمی مبتنی بر واقعیت صحنه، برای حل تنش‌ها و تقویت همگرایی‌ها ارائه نشده است.

۱. این دسته‌بندی، برگرفته از رساله دکتری نگارنده مقاله با عنوان «راهبردهای همسوساز سیاست خارجی جمهوری آذربایجان، در قبال ج.ا.ایران» در دانشگاه جامع امام حسین^(ع) در رشته مطالعات منطقه‌ای بوده است که نتیجه بررسی چندین رساله دکتری، دها مقاله علمی و پژوهشی و کتاب ایرانی و خارجی صورت گرفته است.

دوم، بخشی از پژوهش‌ها نیز در آذربایجان و ایران با ماهیت عملیات روانی تألیف شده است. این نوع مقالات بر مبنای انکار هویت ملی طرفین و بر بستر بسط انکارهای «تهدید» تألیف شده است. این رویکرد در جمهوری آذربایجان توسط جریان‌های قوم‌گرا، غرب‌گرا و در ایران نیز توسط جریان‌های باستان‌گرا «ایران‌شهری‌ها» و نویسندهای متمایل به کانون‌های ارمنی حمایت می‌گردد. دسته سوم از پژوهش‌ها نیز که توسط نویسندهای خارجی تألیف شده است، با رویکرد مغرضانه در صدد تئوریزه کردن تعارضات هویتی و ژئوپلیتیکی بین دو کشور برآمدند. این رویکرد توسط نویسندهای متمایل به صهیونیست‌ها و آمریکایی‌ها بیشتر دیده می‌شود.

روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش از نوع تحقیقات کاربردی- توسعه‌ای است. روش پژوهش این مقاله از استراتژی پژوهشی کیفی (تحلیل مضمون) بهره بُرده است. مراحل تحلیل مضمون؛ آشنا شدن با داده‌ها، ایجاد کدهای اولیه و کدگذاری، جست‌وجو و شناخت مضماین، ترسیم شبکه مضماین، تحلیل شبکه مضماین، تدوین گزارش می‌باشد (Hecker Jörg. Neringa Kalpokas:2023). جمعیت نمونه و جامعه آماری برای مصاحبه و پنل نخبگی این پژوهش، ۳۳ نفر به صورت هدفمند و تعمدی انتخاب شده است. اعتباربخشی یافته‌های تحقیق نیز از طریق کفايت و اشباع نظری و اشباع داده صورت گرفته است. اشباع نظری نقطه‌ای در تحقیقات کیفی است که نشان‌دهنده کفايت داده‌های گردآوری شده جهت تحلیل و ارائه گزارش نهایی است. بخش راهبرد نویسی و اعتبارسنجی شاخص‌های تصمیم‌گیری نیز با آراء نخبگانی با روش دلفی انجام پذیرفه است.

سؤال‌های پژوهش

۱. انکارهای تنشی درسیاست خارجی جمهوری آذربایجان در مقابل ج.ا.ایران کدام است؟
۲. راهبردهای همسوساز سیاست خارجی جمهوری آذربایجان در مقابل ایران کدام‌اند؟

یافته‌های پژوهش

در این تحقیق که بررسی مقالات و اسناد، پایه اکتشافی آن را تشکیل می‌دهد، مصاحبه و پنل نخبگی، وزن قابل توجهی دارد، یافته‌های تحقیق در سه زمینه دستاوردهای محسوب می‌شود: نخست

اینکه وزن عوامل و شرایط مؤثر و پایدار در رویکرد سیاست خارجی جمهوری آذربایجان احصا شد، به دلیل حجم بالا، جزئیات و جدول در این مقاله آورده نشده است اما نتیجه آن در نمودار شماره ۱ آورده شده است.

دو اینکه در قالب تم اصلی، تم فرعی و کدهای اولیه (مفهومی) منابع تنش بین دو کشور از منظرهای طرفین احصا و در قالب نمودار شماره ۲ به نمایش گذاشته شده است. سوم این است که با روش دلفی تا رسیدن به اشباع نظری، راهبردهای همسوساز سیاست خارجی آذربایجان در قبال ج.ا.ایران در حوزه‌های مختلف مشخص و تدوین گردیده است.

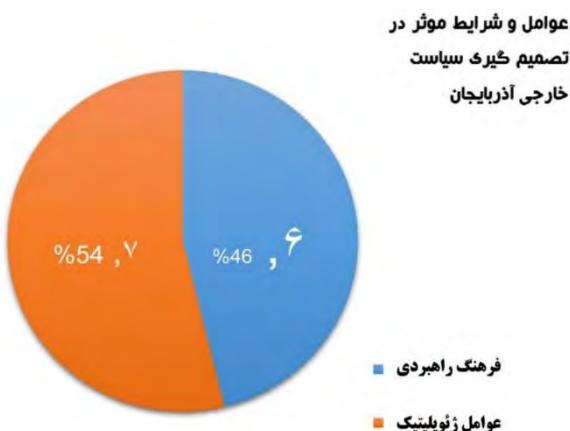
مؤلفه‌های مؤثر در راهبرد سیاست خارجی آذربایجان

سیاست خارجی جمهوری آذربایجان از بدرو استقلال، بین روسیه و غرب، برای انتخاب راهبردی تحت فشار قرار گرفته بود (Makili-Aliyev, 2013) آشوب‌های سیاسی سال‌های اول استقلال نیز که منجر به تغییر چند رئیس جمهور گردید در نتیجه این رقابت‌ها بود (Kechichian 2008pp:24-29) اما این کشور از سال ۱۹۹۴ م یعنی با روی کار آمدن حیدر علی اف رئیس جمهور وقت، دکترین موازن و متوازن‌سازی را در سیاست خارجی، در دستور کار قرار داد تا اینکه موفق شد، کشور به میدان منازعه، تصفیه و هماوردن طلبی قدرت‌ها و بازیگران بین‌المللی قرار نگیرد. (Mammadov:2017) با این رویکرد، در مدار سیاست خارجی آذربایجان، برای هر بازیگر مهم، متناسب با وزن و اهمیت آن، جایگاهی تعریف شده است. (نورانی، ۱۴۰۳: ۷) طبق این سیاست، آذربایجان از یک سو رابطه سنتی خود با روسیه و کشورهای مستقل همسود را حفظ کرده و با چین و آسیای جنوب شرقی روابط سیاسی و اقتصادی خود را گسترش می‌دهد و از سوی دیگر با جهان غرب شامل آمریکا، اروپا و کانادا روابط روبه رشدی دارد. در سطح منطقه‌ای نیز هم با ترکیه، عربستان سعودی، امارات متحده عربی و رژیم صهیونیستی در جبهه هم‌پیمانی با غرب و هم با ایران در محور روسیه - چین رابطه دارد. افزون بر این‌ها، جمهوری آذربایجان با سایر کشورهای عربی و پاکستان هم رابطه خوبی دارد.

یکی از کارهای ویترینی در سیاست خارجی جمهوری آذربایجان زمانی بود که این کشور از سال ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۳ م ریاست جنبش عدم تعهد را بر عهده گرفت. در این دوره باکو از ظرفیت‌های این سازمان در راستای اهداف سیاست خارجی خود فرصت‌سازی کرد و نشان داد این کشور یاد

گرفته است که در فضای متوالن سازی از ظرفیت های متنوع و متفاوت بین المللی چگونه بهره مند شود. (Chiragov 2024) البته بعد از آزادسازی قره باغ در ۲۰۲۳ م، جریان غرب به حمایت از مواضع ارمنستان ظاهر شدند و این موضوع روابط طرفین را تا حدودی تنشی کرده است. (فروتن ۹ دی ماه ۱۴۰۱) در کل می توان گفت که راهبردهای سیاست خارجی جمهوری آذربایجان از دو مؤلفه کلان؛ ژئوپلیتیکی و فرهنگ راهبردی - امنیتی متأثر می باشد. (Essen 2023) در هر کدام از دو مؤلفه گفته شده، به عنوان تم اصلی در تحلیل سیاست خارجی جمهوری آذربایجان مورد توجه بوده است که در ذیل آن، تم های فرعی لازم را دارند. در تم مربوط به عوامل ژئوپلیتیکی، مؤلفه هایی مانند؛ برونو بوم بودن بخشی از سرزمین جمهوری آذربایجان (نخجوان)، مناقشه قره باغ و اشغال شدن ۲۰ درصد اراضی از سال ۱۹۹۳ تا جنگ دوم قره باغ، ۲۰۲۰، قرار گرفتن در مجاورت قدرت های مدعی روسیه و (ایران) انرژی و ترانزیت آن -حداکثر سازی ظرفیت های انرژی در سیاست خارجی -امنیتی، مؤلفه های بسیار مهم شناخته شده است. در تم مربوط به فرهنگ راهبردی نیز مؤلفه هایی مانند؛ ایجاد امنیت پایدار برای عدم تکرار پدیده اشغال، ثبات سیاسی برای جلو گیری از آشوب های سیاسی سال های اول استقلال، بهره مندی از ظرفیت های قدرت های جهانی بدون پیوستن به ساختارهای امنیتی روسی و یا ناتو، تلاش برای ایجاد ساختارهای منطقه ای مبتنی بر هویت های قومی (سازمان کشورهای ترک زبان) و درنهایت پرهیز از قرار گرفتن در منازعه و جدل ژئوپلیتیک قدرت های جهانی با درس گرفتن از حوادث گرجستان و اوکراین می باشد. (Mammadov 2022)

نمودار مربوط به عوامل و شرایط مؤثر در راهبرد و رویکرد سیاست خارجی برگرفته از یک جدول مفصل از مصاحبه هاست. این جدول با سه بخش «تم اصلی» (تم فرعی) و «مفهوم و کدهای تکراری و موردن قبول اکثريت» به عنوان عوامل و شرایط مؤثر و پایدار درج گردید و نتيجه در قالب نمودار شماره ۱ ترسیم شده است.

نمودار ۱. عوامل و شرایط موثر در تصمیم گیری سیاست خارجی آذربایجان

متغیرهای مؤثر در تصمیم گیری سیاست خارجی جمهوری آذربایجان-مبتنی بر الگوی جیمز روزنا

محیط تصمیم گیری سیاست خارجی جمهوری آذربایجان را می‌توان در قالب ۵ متغیر جیمز روزنا به قرار ذیل تحلیل کرد:

۱- فردی؛ نظام سیاسی جمهوری آذربایجان، برابر قانون اساسی، بر اساس سیستم جمهوری ریاستی مبتنی بر تفکیک قوا و دولتی سکولار تعریف شده اما در عمل قدرت در دست قوه مجریه و شخص رئیس جمهور است. (واحدی: ۱۳۹۹) بخصوص پس از پیروزی در جنگ ۴۴ روزه قره‌باغ و در دوران «پسامناقشه»^۱، کاریزمای الهام علی اف، پیش از پیش تقویت شده است؛ و نقش و نظر رئیس جمهور در سیاست خارجی جایگاه نخست را دارد.

۲- نقش؛ سیاست خارجی جمهوری آذربایجان رویکردی محافظه کارانه مبتنی بر حفظ رابطه با غرب و شرق و متحدهای آن دو دارد که آن را «سیاست خارجی متوازن»^۲ توصیف می‌کند. در کل هویت دینی، قومی ترک، سکولار در پیوست با هویت قفقازی-اوراسیایی نقش کارکردی خود را در نظام تصمیم گیری سیاست خارجی نشان می‌دهد.

۳- حکومت؛ منظور نهادهایی است که در تصمیم گیری سیاست خارجی تأثیرگذار هستند.

علاوه بر رئیس جمهور و وزارت خارجه، سایر نهادها و وزارت‌خانه‌ها از جمله؛ نهادهای امنیتی،

1. Post-conflict
2. Balanced Foreign Policy

دافعی، پارلمان و... در تصمیم سازی و تصمیم‌گیری سیاست خارجی نقش دارند (شیرازی و ملا قدیمی؛ ۱۳۸۷ صص ۶۱-۶۶) در این بین دستگاه‌های امنیتی نقش بارزی دارند.

۴- جامعه ملی و فرهنگ استراتژیک؛ جامعه جمهوری آذربایجان در بدء استقلال، بحران چندلایه داخلی و خارجی را با تمام وجود لمس کرده است. به همین جهت «امنیت پایدار» اولی ترین مطالبات ملی و جامعه مدنی این کشور محسوب می‌شود و الگوی دوستی و دشمنی این ملت بر مبنی بر خورد بازیگران با مقوله امنیت ملی ارزیابی می‌شود. (Misir oğlu Nəsibov) از منظر جامعه ملی آذربایجان، یکی از مهم‌ترین کار ویژه‌های سیاست خارجی، تولید و دریافت خدمات امنیتی از مناسبات بین‌المللی این کشور است.

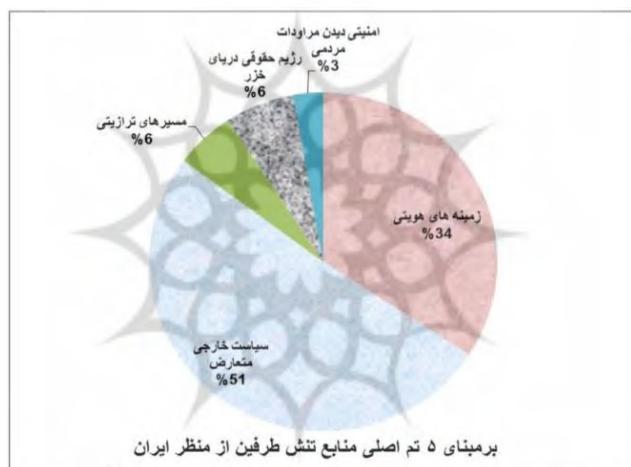
۵- سیستمی؛ با وجود تلاش‌های جمهوری آذربایجان برای «استقلال استراتژیک»، تحت عنوان «سیاست متوازن» سیاست خارجی این کشور متأثر از ساخت و سیستم بین‌المللی می‌باشد. سیاست امنیتی آذربایجان نمی‌تواند روسیه را به عنوان قدرت ژئوپلیتیک نادیده بگیرد و همچنین وابستگی اقتصادی به اروپا نیز همین اهمیت را دارد. با این اوصاف تحولات سیستمی، بخشی از چالش‌ها و فرصت‌های سیاست خارجی جمهوری آذربایجان شکل می‌دهد. مثلًاً جنگ اوکراین حاوی فرصت و رژیم تحریم علیه ایران حاوی چالش در همکاری اقتصادی-بانکی تهران-باکو محسوب می‌شود. با این اوصاف چنین می‌توان گفت که در نظام تصمیم‌گیری سیاست خارجی جمهوری آذربایجان هر کدام از عناصر و متغیرهای پیش‌گفته تأثیرات خود را دارد و در تحلیل سیاست خارجی و همچنین در فضای راهبرد نویسی کار کرد این متغیرها نمی‌توانند نادیده گرفته شود.

روابط جمهوری اسلامی ایران و جمهوری آذربایجان

با وجود عوامل و شرایط همگرا ساز در مناسبات دو کشور، سطح روابط با ظرفیت‌های موجود بسیار فاصله دارد و ماهیت روابط دوجانبه به نوعی امنیتی سازی شده است و بخصوص عرصه هویت به دلایل امنیتی شدگی، «بی اعتمادی» به دال مرکزی روابط دو کشور تبدیل شده است. (Nassibli:1999) دلایل مختلفی در ایجاد فضای ناهمسویی بین دو کشور وجود دارد. از عوامل داخلی تا سیستم بین‌المللی را می‌توان برشمرد (Roubanis June 6, 2024) با بررسی‌های صورت گرفته، منابع تنش و مؤلفه‌های ناهمسوساز از منظر طرفین احصا و نتیجه آن در نمودار شماره ۲ و ۳ نمایش داده شده است.

عوامل و انگاره‌های ناهمسوساز از منظر ج.ا.ایران

- تفسیر قومیتی از هویت ملی جمهوری آذربایجان که می‌تواند تأثیرات سلبی بر محیط قومی ایران داشته باشد؟
- وارد کردن رژیم صهیونیستی به مدار سیاست خارجی و مشارکت راهبردی با این رژیم؛
- مسائل حقوقی و امنیتی دریای خزر؛
- نگرانی از قالب‌بندی روابط جمهوری آذربایجان با ترکیه در مفهوم‌بندی ژئوپلیتیک قومی یک ملت-دو دولت
- نارضایتی از الگوی نظام سیاسی سکولار جمهوری آذربایجان؛

نمودار ۲. بر مبنای ۵ تم اصلی منابع نقش طرفین از منظر ایران

در توضیح و تبیین نمودار شماره ۲، منابع تنش از منظر جمهوری اسلامی ایران، بعد از بررسی‌های مختلف و مصاحبه و پنل نخبگان و مطالعات اکتشافی. در تم اصلی، به ۵ عرصه به عنوان منابع تنش از نگاه ایران اشاره شده است؛ عرصه هویتی، عرصه سیاست خارجی متعارض، ژئوپلیتیک ترانزیتی، رژیم حقوقی دریای خزر و ایران هر ای ای کاستن از ارتباطات مردمی. هر کدام از موارد ذکر شده تم اصلی، به تم‌های فرعی نیز تقسیم می‌شوند؛ مثلاً، تم‌های فرعی عرصه هویتی را می‌توان در «تفسیر قومیتی از هویت ملی»، «تأکید بر هویت سکولاریسم نظام سیاسی و فرعی انگاشتن هویت دینی در نظام سیاسی»، امنیتی سازی هویت ایران گراهای مذهبی، نام برد.

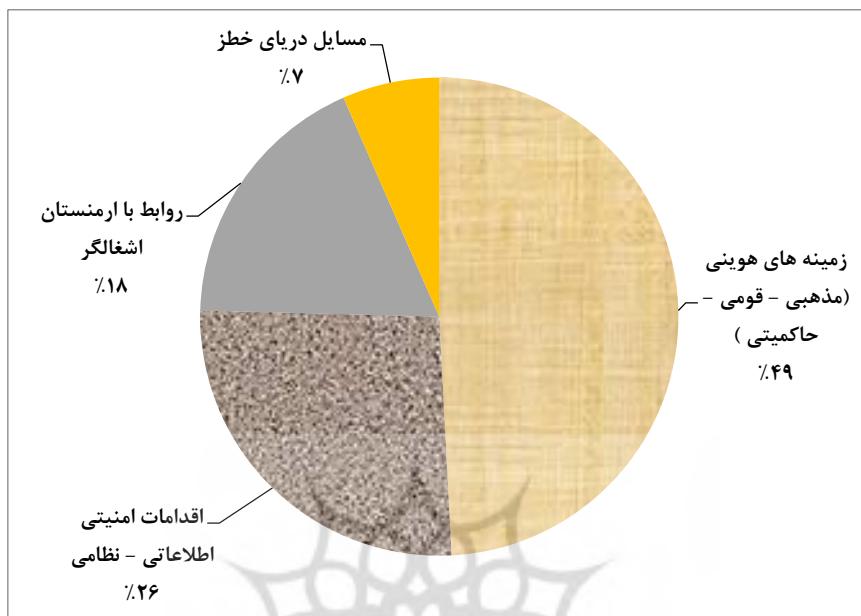
تمهای فرعی در عرصه سیاست خارجی نیز، با موضوعاتی مانند؛ اجازه به بسط حضور و نفوذ رژیم صهیونیستی در یک کشور مسلمان و شیعه، اتحاد راهبردی با ترکیه با محوریت بخشی به هویت قومی، توجه به غرب و به خصوص اتحادیه اروپا در پارادایم فرهنگی و سیاسی و تعریف سطحی از همکاری با ناتو و آمریکا در محیط امنیتی خاص، شناخته شده است. در ژئوپلیتیک «ترانزیتی» نیز که یکی از عرصه های تنش ج.ا.ایران با جمهوری آذربایجان می باشد؛ به تم های فرعی مانند، رهگذر سیوینیک (کریدور زنگه زور) و یا مسیر ترانزیتی انرژی در پروژه های مختلف به جایگاه ایران بی توجهی شده است. در عرصه دریای خزر نیز به تم های فرعی؛ رژیم حقوقی دریای خزر، بی توجهی به «اصل انصاف» در تعیین حدود دریای خزر اشاره می شود؛ و درنهایت سیاست های ایران هراسی دولت جمهوری آذربایجان نیز در قالب های هویتی و امنیتی به تم های فرعی خود تقسیم شده است. درنتیجه بررسی های استنادی، مصاحبه ای و پنل نخبگانی، ۱۰۳ مورد مصاديق و مفاهیم کلیدی احصا شد. این مفاهیم به دلیل تکرار و تبیین و تائید، نخبگان ماهیت نظری قابل اتكا تبدیل شده است. با توجه به محدودیت صفحات، محتوای کلی جدول در نمودار شماره ۲ آورده شده است.

انتگاره های تنشی از منظر جمهوری آذربایجان

از منظر جمهوری آذربایجان نیز عوامل مختلفی در توسعه روابط با کو-تهران نقش سلبی داشته است؛ که به مهم ترین آن اشاره می گردد. (musavat.com/news_1092337.html)

(2021:imanzade)

- حمایت ایران از اسلام گرایی سیاسی برای سرنگونی حکومت سکولار آذربایجان؛
- ارائه خدمات به ارمنستان برای حفظ موازنه در مقابل جمهوری آذربایجان؛
- اقدامات اطلاعاتی - امنیتی در جمهوری آذربایجان
- نمایش قدرت نظامی ایران در ممانعت از عملیاتی شدن رهگذر سیوینیک (کریدور زنگزور)؛

نمودار ۳. منابع تنش طرفین از منظر جمهوری آذربایجان بر مبنای ۶۱ کد مفهومی

توضیحات نمودار شماره ۳

در بررسی و احصاء منابع تنش بین ایران و جمهوری آذربایجان از نگاه جمهوری آذربایجان، علاوه بر مصاحبه با نخبگان ایرانی و پنل نخبگی، سعی شده است که به تحلیل‌های نخبگان و صاحب‌نظران آکادمیک و دولتی جمهوری آذربایجان نیز رجوع فراگیر انجام شود. با توجه به اینکه امکان مصاحبه لازم با نخبگان جمهوری آذربایجان محدود بود، برای جبران این کاستی، از طریق آرشیو شبکه یوتیوب، مصاحبه، مناظره و تحلیل، ده‌ها نشست تخصصی نخبگان آکادمیک و دولتی جمهوری آذربایجان در مورد روابط ایران - آذربایجان مورد بررسی دقیق و تحلیل محتوا و مضمون قرار گیرد و همچنین ده‌ها مقاله که در نشریات جمهوری آذربایجان در این مورد نگاشته شده است مطالعه و مؤلفه‌های که تکرار پذیری بالای داشته به عنوان تم اصلی، تم فرعی و همچنین مفهوم و مصاديق عينی - ذهنی انتخاب گردید. در این قسمت چهارتم اصلی با عنوانین؛

مسائل هویتی، اقدامات امنیتی-اطلاعاتی و نظامی ایران، روابط ایران با ارمنستان و همچنین مسائل دریای خزر به عنوان منبع تنشی از نگاه آذربایجان مورد تائید اکثربیت قرار گرفته است. در ذیل به توضیح مفهومی این چهارتم اصلی و زیرمجموعه‌های فرعی و مفاهیم و مصادیق تکراری اشاره می‌شود؛ در زمینه تم اصلی نخست، «هویتی»؛ تم‌های فرعی مذهبی، قومی و هویت ملی محوریت پیدا کرده است. در رویکرد مذهبی، نگرانی جمهوری آذربایجان بر این است که ج.ا. ایران با حمایت از اسلام‌گرایان شیعی- انقلابی به نوعی علیه امنیت دولت سکولار آذربایجان جریان سازی می‌کند. تم فرعی دوم در حوزه هویتی، مربوط به مساله قومی تالش‌ها است و حمایت ایران از تحرکات قومی تالش‌ها مورد توجه امنیتی جمهوری آذربایجان قرار گرفته است حتی آذربایجان معتقدند که بخش عظیمی از طلبه‌های آذربایجانی که به حوزه‌های علمیه ایران جذب شده‌اند ریشه تالشی داشته است... تم سوم فرعی در حوزه هویتی، نیز مربوط به تحقیر و انکار هویت ملی آذربایجانی است.

تم اصلی دوم مربوط به تنشی با ایران از منظر جمهوری آذربایجان، در حوزه نهضتی- امنیتی، نظامی و جرائم سازمانیافته می‌باشد. تم اصلی سوم مربوط به نوع روابط ایران با ارمنستان که در قالب تم‌های فرعی، خدمات راهبردی ایران به ارمنستان و همچنین ارمنه ایران تقسیم شده است. تم اصلی چهارم نیز مربوط به مسائل دریای خزر بوده است. در مجموع ۶۱ کد مفهومی در روابط دو کشور از منظر آذربایجان احصا شده که وزن آنها به تفکیک در نمودار شماره ۳ نشان داده شده است.

راهبردهای همسوساز سیاست خارجی جمهوری آذربایجان با ایران

لازم به ذکر است که در ارائه راهبردهای همسوساز، اولویت بر موضوعاتی گذاشته شده است که ماهیت تنشی داشته و دارد و سپس سایر موضوعات و محورهایی که قابلیت هم‌افزایی و همسوسازی دارد مورد تأکید قرار گرفته است.

انگاره‌های تنشی سیاست خارجی جمهوری آذربایجان در قبال ج.ا.ایران؛ راهبردهای همسوساز

جدول ۱. راهبردها و راه کارهای همسوساز در عرصه هویتی

عرضه هویتی	دینی - مذهبی	جریان و احزاب اسلام‌گرا	بسط و توسعه هویت شیعی	روحانیون و طلباء	آذربایجانی تحصیل کرده	درج ج.ا.ایران	مساله تالش‌های آذربایجان	اتهام حمایت ایران از	تجزیه‌طلبی تالشی
(آسیب‌پذیری آذربایجان)									
• توجه به حساسیت‌های امنیتی جمهوری آذربایجان نسبت به جریان‌های اسلام‌گرای سیاسی • بسط فرهنگی مذهب شیعه و دین‌گرایی تمدنی-فرهنگی • عدم تعارض بین دین‌گرایی با هویت ملی و قومی آذربایجان									
• برچسته‌سازی مؤلفه‌های مذهبی در حمایت ج.ا.ایران از موضع جمهوری آذربایجان • پرهیز از تقابل سازی آئین‌های مذهبی با سیاست رسمی دولت (ممولاً در آئین‌های مذهبی، دولت فعلی، طاغوتی معرفی می‌شود)									
• عدم دامن زدن به تمایزات مذهبی شیعه - سنی در جمهوری آذربایجان • ایجاد شبکه از نهادهای مذهبی سخیر سیاسی - حتی مجوز دار در مورد برگزاری آئین‌های مذهبی - دینی (مانند، انجمن خادمین مساجد) • پرهیز از بهره‌مندی از ظرفیت دین داران جمهوری آذربایجان در اقدامات امنیتی - سیاسی • حمایت از سیاست مسجد سازی دولت آذربایجان و رونق زیارتگاه‌های شیعی									
• آموزش زبان فارسی به جامعه قومی تالش‌ها • ارتباط فرهنگی و رسمی با هنرمندان و نخبگان علمی و ادبی تالش‌های جمهوری آذربایجان • پرهیز از سیاسی کردن مطالبات قومی تالش‌ها (به دلیل ظرفیت پائین اجتماعی برای جنبش سازی) • ایجاد یک جامعه طفدار تمدن ایرانی بین تالش‌ها									
• توجه به مطالبات فرهنگی - زبانی اقوام آذربایجان در چارچوب ظرفیت‌های قانون اساسی - اصل ۱۵- • تقویت هویت ملی در مناطق آذربایجان • نمادسازی آئین‌های مذهبی در مناطق آذربایجان - جمعیت پیشو و در آئین‌های مذهبی • میدان دادن به فعالیت احزاب سراسری و اصلاح طلب در مناطق آذربایجان • تقویت رسانه استانی از جمله شبکه تلویزیونی استانی و تولید فیلم‌های وحدت آفرین به زبان ترکی آذربایجان برای رقابت با رسانه‌های ترکی و جمهوری آذربایجان در مناطق آذربایجان • توجه رسانه‌های ملی ج.ا.ایران به هویت اقوام ایرانی بهخصوص به فرهنگ شفاهی ترک‌های آذربایجان که مطالبات فرهنگی جدی دارند.									
• توسعه همکاری فرهنگی با جمهوری آذربایجان بهخصوص در بازخوانی تاریخ، تولید فیلم‌های مشترک با ماهیت همپستگی تاریخی. • افتع جمهوری آذربایجان برای ایجاد تغییرات در کتاب‌های درسی تاریخ که در دوره شوروی تدوین شده است.									
• برگزاری همایش‌های مشترک بین دو کشور در مورد شخصیت‌های ادبی و تاریخی از جمله در مورد؛ نظامی گنجوی، شهریار و ... • پرهیز از غیریت سازی فرهنگ آذربایجانی و یا آذربایجانی-فارسی و تأکید بر هم تکمیلی فرهنگی بین دو کشور									
شکل گیری جامعه مدنی سایری فعل بین جامعه فرهنگی - هنری ایران و جمهوری آذربایجان									

ادامه جدول ۱. راهبردها و راه کارهای همسوساز در عرصه هویتی

<ul style="list-style-type: none"> پر کردن خلا شناختی بین جامعه فکری و نخبگان ایران و آذربایجان نسبت به ظرفیت‌های فرهنگی همدیگر بسط اندیشه ایران تمدنی به جای ایران قومی (آریاگرایی) کترول شیوه‌های پاسخ‌گیری ایران که «ایرانشهری» نامیده می‌شوند و مخالف تنوع قومیتی در کشور هستند. 	خروج از قراتب دگرسازی هویتی بین ایران و آذربایجان همسوسازی قراتب تاریخی به جای تعارض سازی آذربایجان
<ul style="list-style-type: none"> پرهیز از قراتب متعارض در محیط هویت ملی دو کشور تأکید بر موضوعات و مؤلفه‌های تکمیل‌کننده به جای تقابل گرا برگزاری همایش‌های مشترک در مورد شخصیت‌های ملی دو کشور از جمله نظامی، شهریار بر جست‌سازی شخصیت تاریخی شاه اسماعیل بین دو کشور و ساختن فیلم بر مبنای شخصیت صفویان و شاه اسماعیل صفوی ثبت مشترک دستاوردهای تاریخی دو ملت در تهادهای فرهنگی بین المللی تعریف بسیط از هویت ایرانی به جای تقلیل آن به دوره تاریخی خاص و یا زبان فارسی. بر جست‌سازی نقش علمای آذربایجان در بسط تشییع در منطقه شناسایی قرابتهای هویت ملی آذربایجان با ایران و بسط مفهومی و ادراکی آن – به جای انکار هویت ملی آذربایجان 	

توضیح جدول ۱ مربوط به همسویی

با توجه به اینکه مهم‌ترین منبع و محور تنش بین دو کشور در عرصه «هویتی» و «قرابت هویتی» می‌باشد به همین جهت در عرصه ارائه راهبرد برای «همسوسازی» نیز باید توجه لازم و کافی به این عرصه صورت بگیرد. با این اوصاف در پیشنهادات راهبردی در عرصه هویتی چندین محور مورد «تأکید» و «تکرار» واقع گردیده است. این محورها عبارت‌اند از؛

- جمهوری آذربایجان جریان اسلام‌گرایی سیاسی را تهدید امنیت ملی قلمداد می‌کند و معتقد است که تقویت اسلام‌گرایی سیاسی، سرنگونی حکومت سکولار جمهوری آذربایجان را به دنبال خواهد داشت. با این اوصاف، در راهبرد همسوساز، ج.ا. ایران نباید مستقیم خود را در گیر حمایت از اسلام‌گرایان سیاسی و انقلابی در آذربایجان نماید. اول اینکه این جریان، قدرت لازم برای «دولت سازی» را ندارند و از سوی دیگر فشارهای امنیتی دولت آذربایجان بر جریان‌های اسلام‌گرا با اتهام جاسوسی برای ایران و یا ستون پنجم نامیدن آنها افزایش می‌یابد. لازم به ذکر است که مذهب شیعه در آذربایجان، دارایی راهبردی ج.ا. ایران در فقفاز محسوب می‌شود. تقویت و پالایش هویت مذهبی به‌نهایی،

منافع ایران را در آذربایجان تأمین می‌کند اما سیاسی-امنیتی کردن آن، ضربه به روندهای طبیعی هویت‌گرایی مذهبی این کشور وارد می‌کند.

۲- موضوع دیگری در عرصه تنش هویتی، مربوط به مسائل قومی استان‌های ترکنشین ایران می‌باشد. انگاره امنیتی ج.ا.ایران بر این است که جمهوری آذربایجان به صورت غیرمستقیم در برجسته‌سازی هویت قومی ترک‌های آذری ایران نقش ایفاء کرده و به‌نوعی روندهای واگرایی در حوزه قومی را تحریک می‌کند.

در راهبردهای همسوساز و مدیریت مسائل قومی آذری‌های ایران تأکید شده است که دولت‌مداری تمدنی ایران با عمق تاریخی‌اش قادر است مسائل قومی را در چارچوب‌های داخلی مدیریت و آن را از کنترل واحدهای سیاسی بیگانه خارج نماید. یافته‌های این تحقیق را در چند مورد می‌توان برشمود:

- دولت ج.ا.ایران در چارچوب قانون اساسی به خصوصی به استناد به ماده ۱۵ قانون اساسی به حقوق فرهنگی و زبانی ترک‌های آذری ایران توجه لازم را داشته باشد و مطالبات فرهنگی زبانی را از دستور کار فعالین هویتی - قومی آذری‌ها خارج کند.

- سیاست ج.ا.ایران نسبت به قوم تالش آذربایجان نیز یکی از منابع تنش بین دو کشور می‌باشد. با این اوصاف ارتباط فرهنگی بین ایران و تالش‌های جمهوری آذربایجان، باید طوری تنظیم گردد که دخالت در امور داخلی آن کشور محسوب نشود.

- انکار هویت ملی نیز باید از سوی هر دو طرف متوقف شود. توصیف بسیط و فراگیر از هویت و تمدن ایرانی نباید طوری تبیین گردد که هویت ملی-حاکمیتی جمهوری آذربایجان نادیده انگاشته شود. ایران تمدنی در تعریف مضيق جغرافیایی نبوده است، ارزش‌های زیستی، فرهنگی ایرانی که در آسیای مرکزی و قفقاز و همچنین در غرب آسیا مصداق‌های غیرقابل انکاری دارد. باید برجسته گردد.

جدول ۲. راهبردها و راهکارهای همسوساز در عرصه سیاست خارجی

<p>. بسط تئوری حاکمیتی سلجویان که ایران و ترکیه در قالب یک امپراتوری زیست مشترک داشتند</p> <p>. ایجاد مراکز فکری و اندیشگی مطالعات دینی برای مبارزه با هرگونه تئوری‌های رادیکال در منطقه</p> <p>. تأکید و توجه به شخصیت‌های تاریخی، معنوی و ادبی بین سه کشور</p> <p>. توسعه زبان فارسی در دانشگاه‌های ترکیه، آذربایجان</p> <p>. پرهیز از بازنمایی حوادث تاریخی پرتش و بر جست‌سازی همگرایی‌های فرهنگی</p> <p>. مقابله با قرائت‌های قومی ترکیه در منطقه و از جمله در آذربایجان</p> <p>. معرفی کانون‌های قوم‌گرایی ترکیه که در نفاق بین ایران و آذربایجان مؤثر بوده‌اند.</p> <p>. نهادینه کردن تمدن گرایی بر مبنای دین اسلام به جای قوم‌گرایی ترکی در روابط فرهنگی با آذربایجان</p> <p>. ایجاد جریان فرهنگی اسلام‌گرا و مذهب‌گرا که آتنی تر خود را قوم‌گرایی معرفی کند.</p> <p>. ایجاد مزیت در دانشگاه‌های ایران برای دانشجویان آذربایجان در رشته‌های مختلف از جمله پژوهشی</p> <p>. برگزاری کمیسیون‌های سه‌جانبه بین ایران، آذربایجان و ترکیه</p> <p>. پرهیز از هر نوع نمایش قدرت نظامی علیه آذربایجان که فرصت سازی به نفع ترکیه تمام می‌شود.</p> <p>. انعقاد توافق‌نامه امنیتی با آذربایجان مشابه با توافقنامه «اشوش» که بین ترکیه و آذربایجان منعقد شده است</p> <p>. تأکید بر ترتیبات امنیتی منطقه‌ای ۳+۳ و ایجاد فرمول‌های منطقه‌ای برای حل منازعات</p> <p>. تبدیل راه‌آهن جلفا به ترمیثال ترازیتی بین‌المللی با محوریت ایران، آذربایجان، ترکیه و روسیه</p> <p>. بر جست‌سازی نقش ترازیتی آغیند به عنوان «کریدور ایرانی قفقاز» سواب گازی ترکمنستان از ایران به بازار ترکیه</p> <p>. حمایت از جنبش‌های اجتماعی- رسانه‌ای ضد صهیونیستی</p> <p>. آگاه‌سازی جامعه آذربایجان از جنایت‌های رژیم صهیونیستی علیه مسلمانان</p>	<p>نوع روابط آذربایجان با ترکیه</p> <p>و تأثیر آن بر عرصه‌های هویتی- فرهنگی</p> <p>(هویتی - دفاعی و ترازیتی)</p> <p>رژیم صهیونیستی</p> <p>(تضعیف جایگاه رژیم صهیونیستی در مدار</p>
--	---

■ انگاره‌های تنشی سیاست خارجی جمهوری آذربایجان در قبال ج.ا.یران؛ راهبردهای همسوساز

ادامه جدول ۲. راهبردها و راهکارهای همسوساز در عرصه سیاست خارجی

<p>. بهره‌مندی از ظرفیت جنبش‌های ضد صهیونیستی ترکیه در بسط این گفتمان در جامعه آذربایجان.</p> <p>. استفاده از ظرفیت سازمان همکاری اسلامی برای تحفظ فشار قرار دادن آذربایجان در جهت جلوگیری از بسط توسعه روابط باکو-تل آویو</p> <p>. رصد اطلاعاتی تمام فعالیت‌های اسرائیل در آذربایجان.</p> <p>. ایجاد فشار به نهادهای اسرائیلی که می‌توانند علیه منافع ج.ا.یران در اقدامی انجام دهد.</p> <p>. ایجاد مزیت در مورد فروش تسلیحات به آذربایجان جهت آلتنتیو سازی به پهادها و تسلیحات اسرائیلی.</p> <p>. مقابله با چرخه تنش در قفقاز بین آذربایجان و ارمنستان برای جلوگیری از تامین منافع رژیم صهیونیستی.</p> <p>. رصد فعالیت‌های تخریبی جامعه یهودی آذربایجان در ایجاد تنش در روابط ایران و آذربایجان و مطلع سازی دولت آذربایجان نسبت به کارکردهای یهودیان آذربایجان</p> <p>. اقاناع‌سازی دولت آذربایجان، در عدم صدور مجوز به شرکت‌های اسرائیلی خواهان فعالیت در نوار مرزی ایران</p> <p>. منوجه سازی دولت آذربایجان به عوایق امنیتی رقابت و تنش ایران و اسرائیل در سرزمین آذربایجان</p> <p>. تشریح و تحلیل نحوه تأسیس اسرائیل به عنوان دولت نامشروع به افکار عمومی آذربایجان</p> <p>. زیر سؤال بردن فروش تسلیحاتی به آذربایجان در زمان صلح</p> <p>. بر ملا کردن ماهیت حضور صهیونیست‌ها در آذربایجان</p> <p>. ایجاد بدینی درباره عملکرد اسرائیلی‌ها در آذربایجان</p> <p>. برداختن به جاسوسی اسرائیل از شهر و ندان و روزنامه‌نگاران آذربایجانی</p> <p>. استدلال درباره دروغ بودن نقش اساسی تسلیحات اسرائیلی در آزادسازی اراضی اشغالی</p> <p>. تبیین دشمنی اسرائیل با مسلمانان جهان و تلاش برای ایجاد دشمنی بین ایران و آذربایجان</p>	<p>سیاست خارجی آذربایجان</p> <p>مبارزه با نفوذ رژیم صهیونیستی در آذربایجان</p> <p>محدو دسازی و خشنی سازی رفتارهای اطلاعاتی اسرائیل در محیط آذربایجان</p> <p>اقناع جمهوری آذربایجان برای دوری از رژیم اسرائیل</p> <p>حوزه فرهنگی و عملیات روانی)</p>
<p>. تصویرسازی آسیب‌پذیر بودن حوزه ابریزی آذربایجان از رقابت ناتو-روسیه در قفقاز</p> <p>. همکاری با روسیه در محدو دسازی گسترش ناتو به قفقاز جنوبی</p> <p>. تأکید بر ترتیبات امنیتی قفقاز جنوبی بر مبنای ۳+۳ و مقاومت بر ورود غرب و اروپا در آن</p>	<p>آمریکا و اروپا</p> <p>(محدو دسازی حضور آمریکا در قفقاز جنوبی)</p>

آفاق امنیت

ادامه جدول ۲. راهبردها و راهکارهای همسوساز در عرصه سیاست خارجی

	<p>همکاری با روسیه در ایجاد تنگناهای راهبردی برای فعالیت بنیادهای سوروس و سایر بنیادهای غربی در قفقاز.</p> <p>بی اعتبار سازی جریان‌های غرب‌گرا در منطقه با همکاری دولت آذربایجان</p> <p>همسویی با دولت آذربایجان در محکومیت رویکردهای مداخله‌گرانه غرب و آمریکا در کشورهای قفقاز</p> <p>مقابله با ورود کشورهای غربی به ترتیبات دریای خزر طبق توافق کشورهای حاشیه خزر</p>
روسیه	<p>تأکید بر فرمول ۳+۳ در ترتیبات منطقه‌ای (ایران، روسیه و ترکیه)</p> <p>ایجاد سازکارهای منطقه‌ای برای حل منازعات منطقه‌ای</p> <p>سرمایه‌گذاری مشترک در مسیرهای ترانزیتی منطقه‌ای</p> <p>ایجاد رژیم حقوقی دریای خزر با رعایت اصل انصاف و جلوگیری از ورد سایر بازیگران به ترتیبات خزر</p> <p>تضمين امنیتی به تمامیت ارضی کشورهای قفقاز جنوبی با مشارکت ایران-روسیه</p> <p>تعريف پروژه‌های مشترک سیاسی-اجتماعی برای خنثی‌سازی نفوذ غرب در حوزه اجتماعی-سیاسی کشورهای قفقاز</p> <p>همکاری با روسیه در حوزه مبارزه با نفوذ جریان‌های تکفیری به منطقه</p> <p>ایجاد سازکار سه‌جانبه روابط بین تهران-باکو و مسکو و حداکثر سازی ظرفیت‌های ژئوپلیتیکی سه کشور در حوزه‌های ترانزیتی</p>
ارمنستان	<p>تلاش برای برقراری صلح عادلانه بین ارمنستان و آذربایجان و پرهیز از تشدید چرخه تنش بین دو کشور</p> <p>تعريف پروژه‌های مشترک بین آذربایجان، ایران و ارمنستان در منطقه آزاد تجاری ارس</p> <p>دادغام ترانزیتی بین ایران، آذربایجان و ارمنستان و تبدیل جلفا به ترمیان منطقه‌ای با مرکزیت ۳ کشور</p> <p>عدم تفسیر همکاری دفاعی با ارمنستان علیه آذربایجان در افکار عمومی آذربایجان</p> <p>شناسایی منطقه قرهباغ در چارچوب مرزهای ملی آذربایجان و مخالفت با تحرکات نیروهای رادیکال ارمنی</p>

توضیح جدول شماره ۲ در مورد سیاست خارجی

در راهبردهای همسوساز در سیاست خارجی دو کشور به مواردی مختلف در جدول اشاره شده است که در ذیل به محتوای کلی آن بازگشایی می‌شود:

روابط آذربایجان و ترکیه

ترکیه را باید در چارچوب تمدنی اسلامی به همکاری جلب کرد و نباید ناسیونالیسم ترکی - فارسی را در مقابل و «دگر» هم تعریف کرد. شخصیت‌های تاریخی، ادبی و عرفانی مشترک بین ایران، ترکیه و آذربایجان باید به کانون همگرا ساز بین سه ملت تبدیل گردد. شخصیت‌هایی مانند مولوی، نظامی، شمس تبریزی، شهریار و ... همکاری‌های اقتصادی، ترانزیتی و امنیتی -نظامی ایران با ترکیه و جمهوری آذربایجان نیز می‌تواند از تأثیرات سلبی، روابط هویت محوری قومی جمهوری آذربایجان -ترکیه علیه منافع ج.ا.ایران بکاهد.

روابط آذربایجان با رژیم صهیونیستی

این مسئله یکی از مهم‌ترین منابع تنش ایران و جمهوری آذربایجان از منظر ج.ا.ایران می‌باشد. در سیاست‌های همسوساز و برطرف کردن نگرانی‌های ج.ا.ایران، چند محور موردنویجه و تمرکز مصاحبه شوندگان و همچنین پنل نخبگان قرار گرفته است؛

در سطح بین‌المللی باید از طریق سازمان همکاری اسلامی دولت جمهوری آذربایجان را تحت فشار قرار داد. جریان اسلام‌گرای ترکیه نیز وزن و کشنگری بسیار قدرتمند در داخل ترکیه و همچنین تأثیرگذار بر سیاست‌های دولت ترکیه دارد. از طریق این جریان می‌توان دولت آذربایجان را در مورد روابط با کو-تل آویو تحت تأثیر قرار داد.

در حوزه اطلاعاتی و امنیتی نیز، راهکار محوری بر این است که اولاً دولت آذربایجان را بر خطرات حضور رژیم صهیونیستی در آذربایجان و تبدیل سرزمین آذربایجان به محیط رقابت و منازعه رژیم صهیونیستی- ایران متوجه کرد. البته این موضوع توسط سفير سابق ج.ا.ایران در آذربایجان به مقامات باکو اعلام شده است (موسوي: ۱۴۰۳: ۱۶۰) کشف فعالیت‌های مخرب امنیتی

جاسوسان رژیم صهیونیستی در جمهوری آذربایجان علیه ایران توسط نیروهای امنیتی کشورمان و ارائه استناد آن به مقامات باکو همواره در دستور کار اطلاعاتی قرار گیرد.

آمریکا و بازیگران اروپایی؛ آمریکا و اروپا، با وجود روابط اقتصادی با جمهوری آذربایجان، دولت علی اف را متمایل به روسیه می دانند و به بهانه های مختلف به از جمله حقوق بشری، تحت فشار قرار می دهند. در سال های اخیر بین تهران و باکو همسویی ادراکی از تهدید غرب به وجود آمده است. ظرفیت همکاری بین تهران-باکو برای مبارزه با اتهامات و اقدامات مداخله جویانه غرب وجود دارد.

روسیه؛ نوع روابط ایران و جمهوری آذربایجان با روسیه می تواند فضای عملی برای توسعه روابط به وجود آورد. راه اندازی ترانزیت شمال - جنوب و سایر همکاری های دریایی و تجاری می تواند در راستای همگرایی مؤثر واقع گردد.

روابط ایران - ارمنستان؛ از منظر جمهوری آذربایجان سطح روابط ایران و ارمنستان یکی از منابع تنش بوده است اما بعد از رفع اشغال اراضی آذربایجان، دیگر باکو حساسیت های دوره اشغال را ندارد. با این حال دیپلماسی ج.ا.ایران باید برای صلح سازی در منطقه، ایجاد زمینه های همکاری در حوزه سرمایه گذاری در منطقه آزاد تجاری ارس و همچنین با حداکثر سازی ظرفیت ترانزیتی مشترک منطقه ای فضای تنش را به فضای همکاری تبدیل نماید.

راهبردهای همسوساز در سایر عرصه ها و حوزه های مؤثر

در راهبردهای همسوساز در سایر حوزه، خلاصه یافته های تحقیق به قرار ذیل می باشد:

امنیتی - نظامی؛ جمهوری آذربایجان از نظر امنیتی یک کشور «غیر خود یار» است، ایجاد معماهی امنیتی علیه این کشور، منجر به تمایل راهبردی آن به رقبا و دشمنان ج.ا.ایران می گردد. (axar.az/news/siyaset/) دو کشور باید در چارچوب «تفاهم نامه جامع امنیتی» مبتنی بر توازن منافع امنیتی، «اعتمادسازی» کنند. در حوزه نظامی نیز تفاهم نامه های کمیسیون همکاری دفاعی که بسیار جامع تدوین و بین مقامات نظامی دو کشور امضا شده است عملیاتی گردد.

در حوزه اقتصادی و ترانزیتی ج.ا.ایران ظرفیت بی نظیری برای همکاری با جمهوری آذربایجان دارد. اگر ظرفیت منطقه آزاد تجاری ارس حداکثر سازی شود علاوه بر آذربایجان، کشورهای ارمنستان، ترکیه، گرجستان نیز حاضر به سرمایه گذاری در این منطقه خواهد شد. علاوه بر آن،

با کو هم منابع مالی لازم برای سرمایه‌گذاری کلان در اقتصاد ایران را دارد. با این اوصاف، سیاست اقتصادی و ترازیتی ج.ا.ایران باید راهبرد دقیق و قدرمندی را برای «درهم تنیدگی» ترازیتی و اقتصادی آذربایجان با ایران را برای یک دهه آینده عملیاتی بکند.

همکاری علمی و دانشگاهی نیز از ضرورت‌هایی است که می‌تواند در تربیت نسل مدیران و کارگزاران – متخصصین جمهوری آذربایجان با گرایشات عمومی به ایران مؤثر واقع شود. رسانه‌ای؛ توافقنامه جامع بین تهران- باکو برای کنترل رسانه‌های تنش آفرین یک اصل مهم و ضروری است. برخی رسانه‌های ایرانی از جمله شبکه سحر و رادیو آران و ... در چارچوب این توافق و با اقدامات مابه ازای آذربایجان، باید تغییرات شکلی و محتوایی داشته باشند.

در حوزه کارگزاران و همچین دیپلماسی مردمی؛ روابط شخصی بین روسای جمهور دو کشور، الگوی خاص خود را شکل دهد و طرفین باید اقدامات نمادین در پیوستگی اجتماعی و دیپلماسی مردمی انجام دهند. ارزش‌نهادن به شهداي قره‌باغ در ایران، (نام‌گذاری یک میدان در تهران به اسم شهداي قره‌باغ) می‌تواند رفتار متقابل را در آذربایجان به وجود آورد.

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

رویکرد سیاست خارجی جمهوری آذربایجان در مقابل ایران یکی از پرسش‌های روابط خارجی جمهوری اسلامی ایران بوده است. این کشور مهم قفقاز با اینکه اشتراکات بالایی در حوزه‌های مختلف با ایران دارد اما کارکردهای سیاست خارجی آن در قبال ایران رفتار پاندولی گونه داشته و ماهیتاً در فضای ناهمسوی قرار گرفته است. این پژوهش که برگرفته از پژوهه علمی در قالب رساله دکتری تحقیق شده، در پاسخ به سوال، چگونه و با چه راهبردهایی می‌توان سیاست خارجی آذربایجان را در مدار همسویی با ج.ا.ایران قرار داد؟ با روش تحقیق کیفی مبتنی بر تحلیل مضمون تلاش کرده در وهله نخست مؤلفه‌های مؤثر و پایدار در رویکردهای سیاست خارجی آذربایجان را در چارچوب دو مفهوم عینی و ذهنی؛ «ژئوپلیتیکی» و «فرهنگ راهبردی» احصا و با همین روش، منابع تنش بین دو کشور را از منظرهای طرفین تبیین و برشماری کند. متغیرهای مؤثر در تصمیم‌گیری سیاست خارجی جمهوری آذربایجان نیز مبتنی بر الگوی جیمزروزن، یعنی «فرد»، «نقش»، «حکومت»، «جامعه ملی» و «سیستمی» مورد بررسی قرار گرفته و درنهایت با لحاظ کردن چارچوب نظری روزنا، با اتکا به یافته‌های تحقیق، با روش دلفی، مصاحبه و پنل نخبگی به

راهبردهایی در حوزه‌های مختلف رسیده است که می‌توان گفت، با به کارگیری یافته‌های مذکور، بسترهای لازم برای تبدیل سیاست خارجی جمهوری آذربایجان به کشور همسو با ایران را فراهم شود.

درنهایت آنچه در این پژوهش به دست آمده است را می‌توان در چند محور اشاره نمود: واقعیت‌های ژئوپلیتیکی و فرهنگ راهبردی مبانی سیاست خارجی جمهوری آذربایجان را تشکیل می‌دهد، برون داد مبتنی بر این دو مؤلفه، ایجاب می‌کند که سیاست خارجی این کشور «موازن‌سازی» و «چندجانبه گرایی» را بر قطب‌بندی‌های منطقه‌ای و جهانی ترجیح دهد. تفسیر متعارض «هویتی» و رویکردهای سیاست خارجی ایران و جمهوری آذربایجان در مواردی بُرونداد تعارضی داشته است. نوع روابط با کوشا تل آویو و تهران با ایروان، از مهم‌ترین این موارد بوده است.

جمهوری آذربایجان در شرایط فعلی نیاز راهبردی به خدمات ایران ندارد، با این اوصاف الگوی رفتاری ایران در برخورد با این کشور، باید مبتنی با واقعیت‌ها و ظرفیت‌های جدید تنظیم شود.

جمهوری آذربایجان در بدء استقلال با پدیده اشغال ۲۰ درصد از خاکش مواجه گردیده است. در فرهنگ راهبردی این کشور «امنیت» در رأس تمام مطالبات ملی برآورده است. از سوی دیگر این کشور در حوزه امنیتی «غیر خوددار» می‌باشد و نیاز به تضمین‌های متحده دارد. هرگونه معماه امنیتی علیه آن، فرصت رقبای ایران را افزایش می‌دهد. ج. ایران برای حضور مؤثر در قفقاز جنوبی باید جمهوری آذربایجان را خود همسو و همراه کند. این در حالی است که مطلوبیت راهبردی رقبای ایران در این است که تهران در قطب‌بندی منطقه‌ای قفقاز جنوبی در کنار ارمنستان مسیحی و آنها نیز در کنار جمهوری آذربایجان شیعه قرار گیرند. با این اوصاف تهران نباید سیاست قطب‌بندی شده را پیذیرد بلکه مناسب با وزن کشوها رابط متوازن را طراحی و عملیاتی نماید.

قدرتانی

سپاسگزاری خود را از مدیریت پژوهشی دانشگاه جامع امام حسین (ع) که شرایط لازم را برای پژوهش‌های علمی و انتشار آن فراهم می‌کنند اعلام می‌دارم و همچنین از اساتید بزرگواری که در رساله دکتری این جانب نقش داشتند تقدیر تشکر می‌کنم.

فهرست منابع

- ابوالحسن شیرازی حبیب‌الله، علیرضا ملاقدیمی (۱۳۸۷) اصول و ساختار تصمیم‌گیری در سیاست خارجی جمهوری آذربایجان، فصلنامه آسیای مرکزی و قفقاز، شماره ۶۲
- انوری قاسم و دیگران، (۱۳۹۵) الگوی راهبردی پیاده‌سازی سیاست‌های کلی پدافند غیرعامل در سازمان‌های دولتی، تهران، مطالعات دفاعی استراتژیک.
- حسن بیگی، ابراهیم (۱۳۹۰)، مدیریت راهبردی، تهران، انتشارات سمت و مرکز تحقیق و توسعه علوم انسانی و دانشگاه عالی دفاع ملی.
- دهقانی فیروزآبادی سید جلال (۱۳۹۴) اصول و مبانی روابط بین‌الملل (۱)، تهران انتشارات سمت سلیمانی غلامعلی (۱۳۹۵) مزایای تحلیل سیاست خارجی از منظر تصمیم‌گیر، فصلنامه سیاست، مجله دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران دوره ۴۶
- سیف زاده حسین (۱۳۷۸) اصول روابط بین‌الملل الف و ب تهران، نشر دادگستر.
- سیف زاده سید حسین (۱۳۷۵)، «مبانی و مدل‌های تصمیم‌گیری در سیاست خارجی»، تهران انتشارات وزارت خارجه فرانکل جوزف (۱۳۷۶) نظریه‌های معاصر روابط بین‌الملل، مترجم، وحید بزرگی، تهران انتشارات اطلاعات.
- فروتن جواد (دی‌ماه ۱۴۰۱) واپسی نظمی ج.ا.ایران در جمهوری آذربایجان. مصاحبه.
- فروزنده دهکردی لطف‌اله، علیرضا احمدی (۱۳۹۳) طراحی مدل مفهومی اهداف فردی و سازمانی با تأکید بر رویکرد ارزشی، نشریه علمی پژوهشی مدیریت فردا، سال سیزدهم، شماره ۴۱، زمستان ۱۳۹۳
- کریمی هوشنگ (۱۴۰۰) اصول ثابت سیاست خارجی، سایت دیپلماسی ایرانی. (www.irdiplomacy.ir)
- مشیرزاده حمیرا (۱۳۸۴) تحول در نظریه‌های بین‌الملل، تهران، سمت.
- ملکی عباس (۱۳۸۲) فرایند تصمیم‌گیری در سیاست خارجی ایران، تهران، فصلنامه علمی راهبرد، دوره ۱۱، شماره ۱ - شماره پیاپی ۲۷
- موسوی سید عباس سفیر ج.ا.ایران در آذربایجان در فاصله سال‌های ۱۳۹۹ تا ۱۴۰۳ (۲۳ خرداد ۱۴۰۳) سخنرانی در نشست هم اندیشی قفقاز در وزارت امور خارجه.
- نورانی قهرمان (۱۴۰۳) مدار سیاست خارجی آذربایجان، ویژه نامه راهبردی موسسه مطالعات راهبردی جهان پژوه، شماره ۶۷
- واحدی الیاس (۱۳۹۹/۱۱/۴) کارنامه علی یف‌ها در جمهوری آذربایجان، سایت دیپلماسی ایرانی (www.irdiplomacy.ir/fa/news/1999311)
- AZƏRBAYCAN VƏ İRAN ARASINDAKI GƏRGİNLİYİN PƏRDƏARXASI(https://musavat.com/news_1092337.html) challenges-and-prospects). Chiragov,Fuad (2024) Azerbaijan's Foreign Policy - Navigating Regional Security in a Fragmented World(www.cirsd.org)

- Essen, Hugo von(2023) Azerbaijan's Uncertain Geopolitical Rise in a South Caucasus Maelstrom. <https://sceeu.se/en/publications/azerbaijans-uncertain-geopolitical-rise-in-a-south-caucasus-maelstrom>.
- Geopolitics Quarterly, Volume: 9, No 4, Winter 2014
- Hecker Jörg. Neringa Kalpokas(2023) How to Do Thematic Analysis,) <https://atlasti.com/guides/thematic-analysis/how-to-do-thematic-analysis-step-by-step-guide>.
- Iddon Paul (22 April 2023) Iran, Azerbaijan tensions heighten risks of military conflict (www.middleeasteye.net/news)
- imanzade Anar (2021) Azərbaycan və İran arasında gərginliyin səbəbləri (www.etekyazi.com/azerbaycan-iran)
- İran əl çəkməyəcək: Türkiyə hərbi bazası qurulsu (axar.az/news/siyaset/728610.html,)
- Kechichian Joseph (2008) The crisis in Azerbaijan: How clans influence the politics of an emerging republic. (www.researchgate.net/publication/230468052)
- Makili Kamal -Aliyev (2013) Azerbaijan's Foreign Policy:Between East and West(https://ciaotest.cc.columbia.edu/wps/iai/0027363/f_0027363_22337.pdf).
- Mammadov Farhad (2017) azerbaijans geopolitical identity in the-context of the-21st century challenges and prospects (<https://eng.globalaffairs.ru/articles>)
- Mammadov, Agil (2022) Azerbaijan's foreign policy analysis in the perspective of Neorealist Theory: In the example of the Karabakh problem ([researchgate.net/publication/361096381](http://www.researchgate.net/publication/361096381)).
- Misir oğlu Nəsibov Elşən (2013) Xarici siyaset və beynəlxalq münasibətlər seriyasından. Baki, "Elm və Təhsil"
- Nassibli, Nasib L (1999) Azerbaijan-Iran Relations: Challenges and Prospects (www.belfercenter.org/publication/azerbaijan-iran-relations)
- Rosenau James. N (1971) The Scientific Study of Foreign Policy. <https://books.google.fr/books>
- Roubanis Ilya (June 6, 2024) Iran's Security Posture in the South Caucasus After the War in Ukraine. (<https://www.cacianalyst.org/publications/feature-articles/item/13802-iran>).

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی